

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

7. Dies Septemb. Illud mirare; ibi extolli aliquem, ubi omnes deprimuntur:
ibi dare, ubi omnes jacent. Sen. epist. 66.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

7. DIES SEPTEMB.

Illud mirare ; ibi extolli aliquem , ubi omnes deprimuntur : ibi dare , ubi omnes jacent. *Sen. epist. 66.*

Æquani. I.
mitas.

Æquanimitas , ita Magnanimitati similitudine est juncta ; ut cum ea , vel ex ea nata videri possit. **Æ-**

quanimis dicitur , qui est æqui animi : qui , nec prosperis attollitur , nec adversis deprimitur ; qui , inter fortunæ casus dissimillimos , sui semper est similis ; qui , inter ærumnas , ubi omnes jacent , stat , sibi que constat ; illic se erigit , ubi alii ruunt ; sibi que ducit solatio , æquo animo perdere , quæ erant peritura ; qui asperis , blandisque pariter invictus ; neutri se fortunæ irascenti , blandienti submittit ; super omnia , quæ contingunt in hac tumultuosa fortunæ area , eminens : inter turbida , imperturbatus ; inter terribilia , imperterritus : quem , nulla vis frangit ; qui , omnia diversarum rerum onera , rigidâ cervice sustollit ; qui , sub quolibet pondere stat erectus ; quem nulla res minorem facit : cui nihil eorum , quæ ferenda sunt , displicet : qui , quidquid cadere in hominem potest , in se cecidisse non queritur : qui mortem , & vitam eodem vultus colore aspicit : nec illam nimitum reformidant , nec hanc exoptant : contra quem non plus possunt tempora nubila : quàm adversus solem , nebulæ. En in homine **Æquanimitatis** effigiem **Æquanimitatis**. Hæc **Æquanimitas** super omnia fortuita sese offerens , est velut anchora in his fluctibus , ac procellis , quibus res humanæ agitantur.

II. O mortales immortales ! tanta est animi tui
 ô homo dignitas ! tam altus humanæ mentis quasi
 montis apex , ut extrâ omnem hostilis fortunæ
 ætium emineat. Quæcunque extrinsecus minitantur
 arcem obsident , hoc est , corpus , famam , opes , et
 posita injuriis bona eripiunt : nisi se animus dedat
 inexpugnabilis est. Achillem toto corpore invulne-
 rabilem , præter exiguam pedis partem , & in ea lac-
 eum à Paride , ajunt occubuisse. Affectus pedem , et
 animis exponat , impenetrabilis est. Calcaneo Ache-
 runtius anguis insidiatur. Circâ animum æneæ
 thorace , aut adamantino scuto munitum repulsa , et
 irrita tella decidunt. Palmatâ veste insignis , fortune-
 rum triumphator insignitur : & inter mortales , quid
 quid mortale est sub se ponens , infra se tonantem
 fortunam despicit. Hæc vera hominis nobilitas
 quæ lunulatos calceos gerit , hoc est , quidquid est
 sublunare , conculcat. Planè maximum à Deo mu-
 nus homini concessum , ac Deo ipsi proximum , nul-
 lâ re concuti. Homo æquanimis tam sibi fidens est ,
 ut non modò bonis non pelliciat , malis non per-
 cellatur : sed etiam è malis bona demetat , mala cogit
 in bonum cedere. Talis erat Socrates , verè Æqua-
 nimitatis animata effigies , de quo Xantippe uxor
 ejus dicebat ; cum infinitæ mutationes , & Republi-
 licam , & ipsos occupassent , in omnibus similem se
 vidisse Socratis vultum , & exeuntis domo , & do-
 mum redeuntis.

III. Exploratâ igitur , animi tui , quâ excellis præ-
 cellentiâ , perspecto ejus , quo pollet imperio , quod
 tibi à supremo Imperatore concessum est in res o-
 mnes , ab eo infra lunam conditas : etiam eas , qua
 mala

Septemb.

Tessera.

709

malæ malè videntur : appetitum sese ad infima pro-
jicientem heroicè sic moderabere : ut non modò iis,
quæ abblandiuntur , non abripiatur : sed etiam iis,
quæ minantur , tanquam inanibus spectris non ab-
sterreatur. Obvium te malis opponito : eò securior,
quò tutior, ac certior , excelsum animum, nulla re,
nisi à seipso lædi posse. Sic fiet , ut animi tui fere-
nitas, nec secundis, nec adversis interturbetur. Ma-
gnanimitatem è tui cognitione depromito : *Et per
publicam viam*, ex Pythagorico præcepto, *ne ito*. Ad-
mirantur cæteri hominum honores , dignitates, im-
peria? Tu ea , tanquàm animi tui celsitudine longè
inferiora contemnit. Inhiant alii ingentes auri acer-
vos ? Tu oculo intorto ne spectato quidem. Fu-
giunt alii velis, remisque pauperiem ? Tu nihil ani-
mo timens, ultrò eam amplexato. Sævam minitan-
tis fortunæ tyrannidem horrent ? Tu, quæcunque
terriculamenta ingesserit, interritus excipito, inspici-
to ; bona sunt, mali specie personata. Hic mundus,
est quasi umbra arboris : sub qua in transitu meridio-
nantur viatores, post tantisper refectas vires, abscef-
suri. Sicut igitur, improvidè quis sub parulæ fagi te-
gmine habere domicilium deligat : ita stultè optet
fortunæ bona, conditione suâ fugacia , æternam sta-
bilitatem alicui habere. Memineris ergò illius :

Tecum nihil ferēs: licet omnia solus haberes.

18. DIES SEPTEMB.

Patientes propiè dicuntur ; qui malunt mala , non
committendo, ferre ; quàm, non ferendo com-
mittere. *S. August. lib. de patient. cap. 5.*

Y y 3

I. Pa-